

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg kan tilføje, at også efter Kristeligt Folkepartis opfattelse er vi nu lige præcis dér, hvor det er mere aktuelt end nogen sinde at diskutere forsvarsforbeholdet, og det er derfor, vi har gjort det i vort parti og truffet en beslutning på vort landsmøde.

Men jeg tager trods alt hr. Holger K. Niensens bemærkninger her i dag som udtryk for, at man også i SF er inde i seriøse overvejelser om, hvordan man skal formulere sig på området fremover. Det hilser jeg sådan set meget velkommen, fordi jeg synes, at SF er en vigtig aktør på området, også i arbejdet for at få brudt den alt eller intet-strategi eller strategi mod et bunkebryllup, som regeringen har linet markant op i de sidste uger, ikke mindst i forbindelse med statsministerens nytårstale.

Hr. Holger K. Nielsen forholder sig til Frankrig. Det kan man selvfølgelig gøre, og jeg kan også sagtens finde synspunkter i andre EU-lande, som jeg bestemt ikke bryder mig om, lige så vel som jeg kan finde dem her i Folketinget. Men jeg må jo tage stilling til de beslutninger, som rent faktisk er truffet, og til den sikkerhedspolitiske arkitektur, vi nu øjner i EU, efter at vi i 10 år har haft et dansk forbehold, og jeg synes ikke, det ser så usikkert ud, som hr. Holger K. Nielsen giver udtryk for her i debatten.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Her mener jeg, at hr. Sjursen begår den samme fejl, som danske politikere har begået siden 1972. Man har altid undervurderet dynamikken i det europæiske samarbejde, når man siger, at nu har vi sikkerhed for, at det er sådan og sådan, og derfor vil det også altid være sådan.

Jeg tror sådan set, at når De Radikale og Socialdemokraterne lige pludselig har så meget imod forbeholdene, mens de gik meget ind for dem for 10 år siden, har det noget at gøre med, at de egentlig ikke troede, at ØMU'en blev til noget, og de troede heller ikke, at forsvarspolitikken blev til noget. Så kunne man jo meget nemt lave de undtagelser. Men da de ting rent faktisk blev virkelighed, fik de lige pludselig kolde fødder, og det synes jeg er lidt utiltalende. Men det er noget helt andet.

Men debatten om en stærkere europæisk militær magt er ikke stoppet endnu. Det er naivt af hr. Jann Sjursen at tro det, det er en undervurdering af den dynamik, der er i samarbejdet, og

derfor mener jeg, at jeg af ikke alene realpolitiske grunde, men også for ligesom at kunne give nogle signaler til befolkningen om, hvad vi vil, og hvad vi ikke vil, vil forbeholde mig retten til at gå ind for en revision af undtagelserne på grund af nogle nye problemstillinger, men sådan at der stadig er områder, hvor Danmark kan sige fra.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal også tilføje endnu et led i den lange række af rosede taler, der har været til regeringen for den måde, den har håndteret formandskabet på. Jeg vil selvfølgelig ikke undlade at komme ind på nogle enkelte områder, hvor jeg synes, resultaterne kunne have været bedre, men det altoverskyggende indtryk er, at formandskabet blev afviklet på forbilledlig vis. Der var ro på topmødet, der kom de resultater, som var de vigtigste, og som man havde prioriteret meget højt, og den prioritering, der var højest, nemlig udvidelsen, er Det Radikale Venstre hundrede procent enig i. Jeg vil også sige med et lille smil, at regeringen var jo også velsignet med en meget, meget venligsinde opposition på hele dette område i formandskabsperioden.

Vi har nu fået aftaler om 10 nye medlemslande i EU, og det er ikke for store ord, der er blevet brugt i forbindelse med topmødet. Det har ikke generet Det Radikale Venstres øre at høre alle de mange skåltaler. Det har faktisk været en opfyldelse af en gammel drøm, og vi er ikke misundelige over, at det ikke var os, der sad med på regeringsbænkene. Vi er glade for, at det lykkedes, og vi synes også selv, vi har været med til at bære udvidelsen igennem på grund af de forarbejder, som er blevet foretaget helt tilbage fra 1993.

Kl. 16.55

Vi er også glade for, at regeringen har holdt fast i at give arbejdskraftens frie bevægelighed effekt fra den første dag, de nye medlemslande er kommet ind. Det er en beslutning, der ligger et par år tilbage, altså fra den tidligere regerings tid, og vi er glade for, at den nuværende regering har videreført synspunktet vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed og ikke har ladet sig lokke af højrefløjens skræmmebilleder om horder af billige løntrykkere, der vil komme væltende ind fra syd og øst.